

MUZEUL LOUVRE

Muzeul Luvru (Musée du Louvre în franceză) este cel mai mare muzeu parizian, după suprafață și printre cele mai cunoscute muzee din lume. Clădirea este un fost palat regal situat în inima orașului Paris, între malul drept al râului Sena și Rue de Rivoli. Curtea sa principală se află pe axa bulevardului Champs-Élysées.

Piramida din sticla

Esplanada din fața muzeului

Inițial, Luvru a fost o fortăreață medievală în 1200, după care a devenit rezidența regală sub domnia lui Carol al V-lea, în 1365. Curînd după aceea a fost modernizat după gustul renesantist de către Francisc I în 1546. De-a lungul secolelor a fost extins, distrus sau transformat sub domniile succesive ale lui Henric al IV-lea, Ludovic al XIII-lea, Ludovic al XIV-lea, Napoleon I și Napoleon III. Arhitectura sa este o îngemănare de stiluri care stau mărturie a mai mult de 800 de ani de istorie.

Muzeul propriu-zis a fost inaugurat la sfîrșitul secolului al XVII-lea, pe timpul Revoluției Franceze (mai exact, în 1793). Dar ideea fusese concepută patruzeci de ani mai devreme de către Lafont de Saint-Etienne, care atacase caracterul privat al colecțiilor regale, propunînd ca aceste opere de artă să fie accesibile marelui public în Galeria principală a muzeului.

Închisoarea din marele turn

Rotonda care are camere în care este prezentată istoria muzeului

În zilele noastre, Muzeul găzduiește istoria artei lumii occidentale, începând cu Evul Mediu, pînă în secolul al XIX-lea, alături de civilizații antice care au precedat și au inspirat cultura vestică.

Muzeul este împărțit în șapte secțiuni diferite (trei secțiuni antice: Antichitatea Orientală, Egipteană, Greacă, Etruscă și Romană) și patru secțiuni moderne: sculptură, pictură, obiecte de artă și grafică.

Antichitate orientală

Partea destinată **antichității orientale** cuprinde obiecte ce au aparținut imperiului Persan în perioada academicienilor.

Partea destinată **imperiului egiptean** este compusă din două camere.

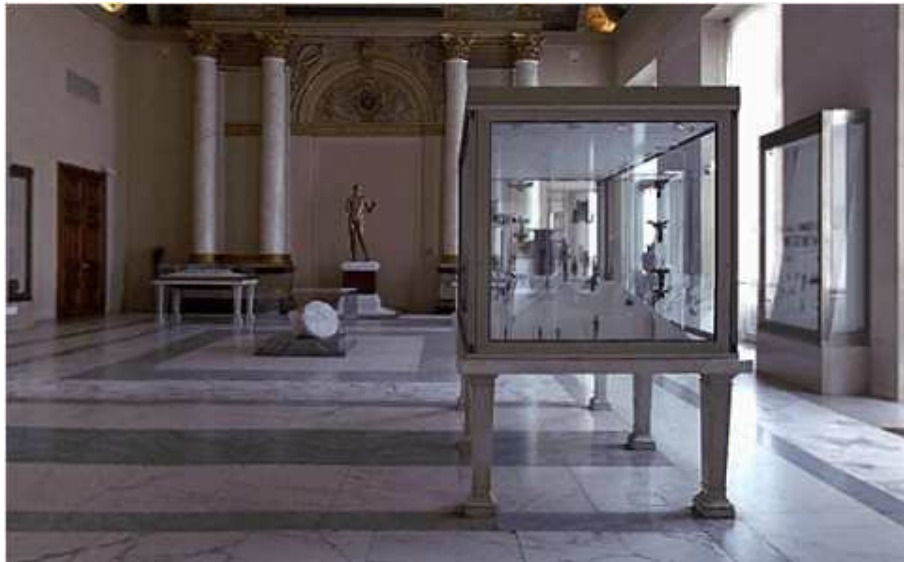
În una din ele sunt prezentate obiecte de artă ce sunt datate în perioadele de până la domnia Cleopatrei.

În cea de a doua cameră sunt obiecte ce aparțin Noului Regat cum îl denumesc istoricii, adică perioada ce începe cu domnia lui Tutankhamun și se sfârșește odată cu prăbușirea imperiului.

Secțiunea Greacă, Etruscă și Romană cuprinde mai multe camere.

Camera de bronz

Aceasta cuprinde arme sau obiecte din bronz ce au aparținut celor trei civilizații de-a lungul istoriei.

Statuia comemorează victoria flotei din Rhodos într-un război din secolul 2 e.n.

Într-una din camere acestei secțiuni sunt prezentate copiile romane ale unor statui grecești.

Zeița Venus are dedicată o întreagă cameră.

Venus din Milo

Sectiunea sculptură

Cameră destinată sculpturilor marilor oameni ai Franței

Camera cu sculpturile lui Michelangelo

Secțiunea pictură

Camera Vineză

Camera familiei Medici

Camera destinată picturilor lui Rembrndt

Italia are alocate mai multe camere în care sunt expuse picturile marilor pictori italieni

Secțiunile obiecte de artă și grafică

Sala Suger dedicată obiectelor de artă din secolele al X-lea și al XII-lea

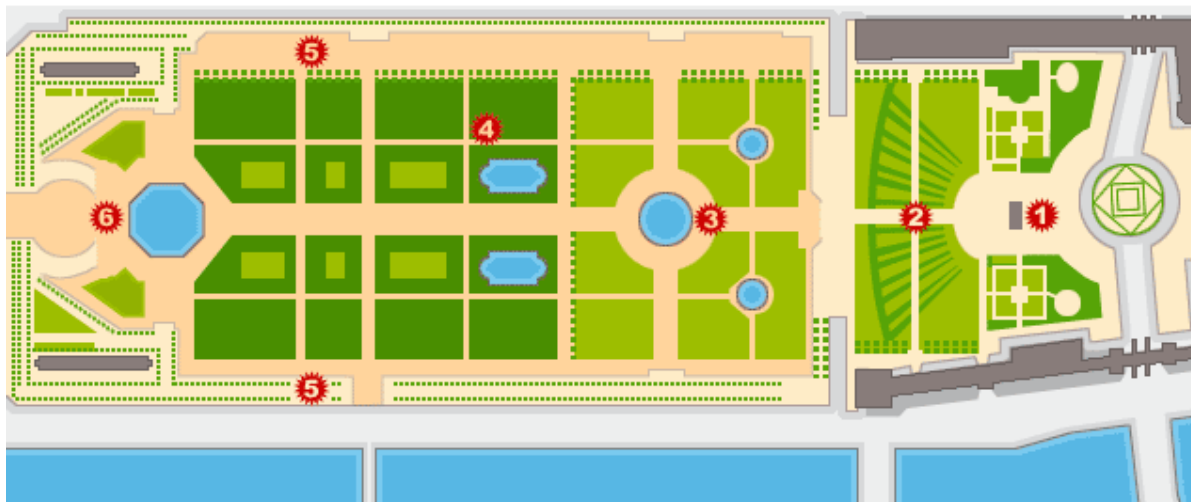

Apartamentul lui Napoleon al III-lea

Cameră pentru tipărituri și desene

O altă parte interesantă a muzeului este reprezentaă de grădini.

Schița grădinilor găzduite de muzeu

În această schiță:

1 - grădina arcului de triumf

2 - grădina Carrousel

3 - Marea Răscruce

4 - Marele Acoperiș

5 - terase

6 - grădina Marelui bazin (acesta face legătura cu Place du la Concorde)

În 1981 Francois Mitterrand a lansat proiectul *Grand Louvre* (cu inițierea creației Piramidei lui Pei, punct central și intrare, totodată, modificându-se aripa Richelieu din partea nordică a muzeului și subsolul curții Napoleon). Spațiul util pentru exponate al muzeului a fost dublat de la 31,000 m² în 1984 la 55,000 m² în prezent, iar numărul de exponate a sărit de la 20,600 la 34,000.

Principala responsabilitate a muzeului Louvre este de a conserva, proteja, restaura și dezvolta atât comoara de artă națională pe care o are în proprietate dar mai ales comoara mondială. Este important pentru urmași să poată veni și să vadă modul în care au gândit și simțit înaintașii lor.